نیاز صنعت دارو به چشم‌انداز ۲۰ ساله و برنامه‌ریزی بلندمدت

written by پگاه حبیبی | ۱۳۹۹/۰۹/۱۵

به گزارش مجله خبری غذا و دارو، دکتر محمدمسعود علیمراد؛ مدیرعامل شرکت داروسازی الحاوی با اشاره به این‌که فروش ریالی این شرکت بالا رفته است ولی اگر همین عدد به ارز تبدیل شود، رقم قابل توجهی در تولید نیست، وضعیت کلی صنعت داروی کشور را این‌طور ارزیابی می‌کند: «اگر به‌صورت طولانی مدت نگاه کنیم حاشیه سود شرکت‌ها در حدی نیست که با همین شرایط تا ۱۰-۱۵ سال آینده بتوانند به تولید ادامه دهند. بیشتر شرکت‌ها قدیمی هستند و سال‌ها از دستگاه‌ها و ماشین‌آلات خود استفاده کرده‌اند ولی در حال حاضر هزینه به روز کردن یا خرید دستگاه‌های مشابه را ندارد. اگر بخواهیم نوسازی داشته باشیم در بهترین حالت باید سراغ دستگاه‌های رده ۲ و ۳ آسیایی برویم.»

او یکی از چالش‌های مهم صنعت را مشکل برنامه‌ریزی به دلیل نامشخص بودن شرایط عنوان و اضافه می‌کند: «وقتی نمی‌دانم سال آینده نرخ ارز چقدر است، چقدر فروش خواهم داشت، چه داروی جدیدی اضافه خواهد شد یا چه دارویی حذف می‌شود؟ چطور می‌توانم برنامه‌ریزی بلندمدتی داشته باشم و بر اساس آن سرمایه‌گذاری و تولید داشته باشم.»

مدیرعامل الحاوی بخشی از این مشکل را به نبود برنامه و چشم‌انداز ۲۰ ساله صنعت دارو در سیاست‌های کلان کشور مرتبط می‌داند و توضیح می‌دهد: «وقتی چنین برنامه‌ای وجود نداشته باشد یا حتی اگر هست اجرایی نشود، برنامه‌ریزی برای شرکت‌ها سخت می‌شود و خیلی اوقات حتی اگر خودشان برنامه‌ای داشته باشند، قانون‌گذار با بعضی بخشنامه‌های مقطعی یا پیش‌بینی نشده مانع آن می‌شود. صنعت داروسازی باید چشم‌انداز ۲۰ ساله و مشخص داشته باشد و سیاست‌های کلی بر اساس آن چیده شود. کشورهای موفق حوزه دارو با همین روش پیش رفته‌اند و ادامه می‌دهند. چنین برنامه‌ای باید محور اقدامات و کارهای مشترک بین سیستم‌های دولتی، سندیکاها، تولیدکنندگان و دانشگاه‌ها باشد. لازم است یک برنامه‌ریزی بلندمدت داشته باشیم تا بدانیم الان در چه جایگاهی هستیم و ۲۰ سال دیگر به کجا خواهیم رسید.»